

יעקב קימלדורף

מהיהו עיד בגילה אזכרני: ילד
 משוט זמב. פנשתני בהחלצתי. הימים
 ראשית העליה הרביעית. הברור הסמוך
 לשלתן-אנא בא אלינו ברעש וב-סין,
 ואילו המעטם שנאסנו עוד בגילה
 במלאכת הוסה, רשעונת מאסצ'יר מסע,
 התמהמהנו. אנחנו חכינו וקראנו לדם.
 בבוריסלב הפלחה כל-י-קרחה
 גדלים הפותחים את שפע הנפט ממעבה
 האדמה, נודמנו למינני גם אלה, עוד
 עתה עומדת לנגד עיני קבוצה הנחונים
 הצעירים והחסונים שנגירו אחרי בשרותי
 נפט הסמיכים לבוריסלב והאוינו לכך
 מלה הבאת לספר על המתרחש בארץ
 ובניה. בניהם היה יעקב קימלדורף.
 נסוך, כרפני רהבניפ, כנוי צעיר וחוקי,
 בשפה רפה הוכיח לי, כי הוא פוכח
 לעלות אעפ"י שיוא צעיר לימים—רק
 בן י"ז היה וביחוד—כאן הראה לתוס'
 סת' וכחה אנרוף קמוץ—כוח ושרירים
 יש ויש. אחרי כן פנשתני הרבה במשי'
 רדיהעלית, התרוצץ במסדרונים והסתין
 לשעת העלית, עתים היה עומד ומפציר
 בי שעות וצופות, שצריך להחיש את
 סידור-הענינים ואין טעם בעכובים וכדהויים,
 מרשח דרכו בארץ ידועה לי רק
 למקומצים. היא היתה פשוטה, כדרכם
 של רבים ומרובים, קצת עבודה ולרוב
 —צפיה לר'. שמעתי שהלך לבין הש"ט
 דים, כי היה בחור כחפני ורהבנירם.
 סופו ממלא את הנופש הרדה, כי תועבה
 נעשחה לנוכה ביהנו, ואנו—אל נחשה,
 כי קיל דמי אח צעיר צועקים אלינו
 מן האדמה.